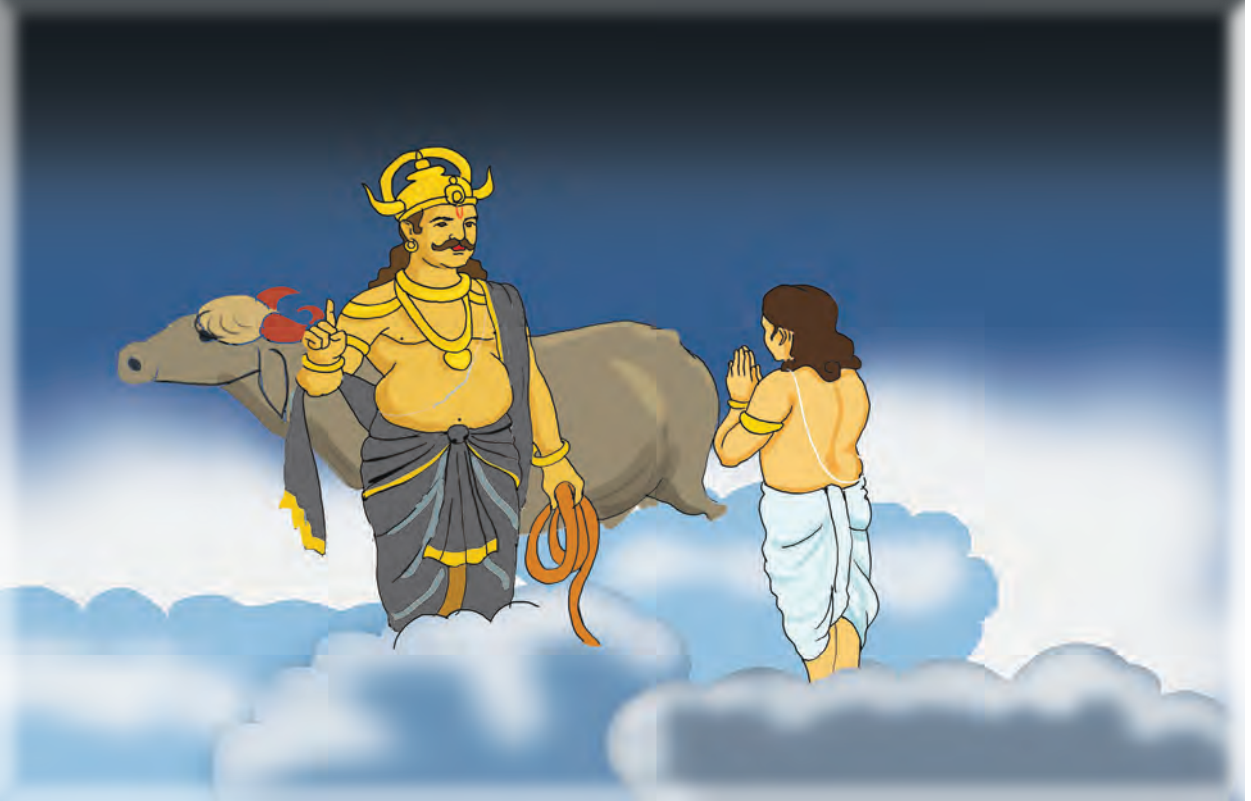

वेदाः, ब्राह्मणाः, आरण्यकाः उपनिषदः इति वेदवाङ्मयपरम्परा वर्तते। एतस्यां परम्परायां प्रमुखाः दश उपनिषदः ख्याताः। उपनिषत्सु तत्त्वज्ञानचर्चा-निरूपणं वर्तते। उपनिषत्सु अन्यतमा 'कठोपनिषद्'। कठोपनिषदः उद्धृता यम-नचिकेतसोः कथा।

- दानं नाम किम् ?
- किम् उपयोगशून्यस्य वस्तुनः त्यागः 'दानम्' इति कथयितुं शक्यते ?

वाजश्रवाः नाम दानपरः ब्राह्मणः आसीत्। एकदा सः विश्वजित्-यज्ञम् अकरोत्। समाप्ते यज्ञे सः ब्राह्मणेभ्यः दक्षिणाम् अयच्छत्। दक्षिणायां सर्वदा प्रियं वस्तु यच्छेत् इति नियमः। किन्तु पिता **वाजश्रवाः** तु दक्षिणारूपेण दुग्धदाने असमर्थाः दुर्बलाः वृद्धाः च धेनूः अयच्छत्। तस्य पुत्रः **नचिकेताः** तद् अपश्यत्। असमीचीनदानेन पिता मे नरकं गमिष्यति इति भीत्या सः पितरम् अपृच्छत्, “पितः, किं तव अतीव प्रियम् ?” झटिति पिता अवदत्, “वत्स, त्वमेव मम प्रियतमः।” **नचिकेताः** पुनः अपृच्छत्, “तर्हि मां कस्मै दास्यति भवान् ?” **वाजश्रवसा** किमपि उत्तरं न दत्तम्। द्विवारं त्रिवारं **नचिकेतसा** तदेव पृष्टम्। तदा क्रुद्धः भूत्वा पिता **नचिकेतसम्** “अहं त्वां मृत्यवे ददामि” इति अवदत्।

पिता क्रोधावेशे एवम् उक्तवान् इति **नचिकेताः** अजानात्। तथापि पितुः आदेशपालनार्थं सः यमपुरम् अगच्छत्। यमपुरे यमः अनुपस्थितः। बालः **नचिकेताः** तत्रैव त्रीणि दिनानि यावत्, किमपि अभुक्त्वा अपीत्वा यमस्य प्रतीक्षाम् अकरोत्।

चतुर्थे दिवसे यमः यमपुरं प्राप्तः। क्षुधार्तं पिपासार्तं बालातिथिं दृष्ट्वा तस्य हृदयं करुणया अद्रवत्। यमः **नचिकेतसं** ‘त्रीन् वरान् याचस्व’ इति अवदत्। ततः बालकः प्रथमं वरम् अयाचत्, “मम जनकस्य **वाजश्रवसः** मां प्रति क्रोधः शान्तः भवतु।” “स्वर्गसाधिकाम् अग्निविद्यां दत्त्वा माम् अनुगृह्णातु” इति द्वितीयं वरं सः

अयाचत । यमः आनन्देन वरौ प्रायच्छत् । ततः तृतीयवररूपेण **नचिकेताः** आत्मज्ञानम् अयाचत । तस्य प्रार्थनां श्रुत्वा यमः चकितः । न कोऽपि मर्त्यः अद्यपर्यन्तं तद् ज्ञातुकामः । **अल्पवयसः** बालस्य कथमिव प्रगल्भा ज्ञानतृष्णा ? यमः विविधप्रलोभनैः **नचिकेतसं** तृतीयवरात् निवारयितुं प्रायतत । किन्तु निश्चलः **नचिकेतसः** निर्णयः । अन्ते वरं दातुं वचनबद्धः यमः तं ज्ञानिनामपि दुर्लभम् आत्मज्ञानम् उपादिशत् ।

भाषाभ्यासः

१. एकवाक्येन उत्तरत ।

- अ) वाजश्रवाः कः ? आ) दक्षिणायां किं यच्छेत् इति नियमः ?
 इ) वाजश्रवसः पुत्रः कः ? ई) तृतीयवररूपेण नचिकेताः किम् अयाचत ?
 उ) बालः नचिकेताः कति दिनानि यावत् यमस्य प्रतीक्षाम् अकरोत् ?

२. माध्यमभाषया उत्तरत ।

- अ) नचिकेताः यमपुरं किमर्थम् अगच्छत् ? आ) के त्रयः वराः नचिकेतसा याचिताः ?

मौखिककार्यम्

१) यथाक्रमं वदत ।

- अ) चतुर्थे दिवसे यमस्य यमपुरम् आगमनम् ।
 आ) बालनचिकेतसः अभुक्त्वा अपीत्वा यमस्य प्रतीक्षा ।
 इ) क्षुधार्तस्य बालातिथेः दर्शनम् ।
 ई) नचिकेतसः त्रीणि दिनानि यावत् तितीक्षा ।
 उ) यमेन वरत्रयं दत्तम् ।

पठत अवगच्छत !

विश्वं विसर्गस्य ।

- अम्भोधिर्जलधिः पयोधिरुदधिर्वारान्निधिर्वारिधिः ।

अम्भोधिः + जलधिः

पयोधिः + उदधिः

+ वारान्निधिः + वारिधिः ।

रूपः विसर्गः

परोपकारः कर्तव्यः प्राणैरपि धनैरपि ।

प्राणैरपि = प्राणैः + अपि ।

धनैरपि = धनैः + अपि ।

रूपः विसर्गः

- उत्तमा मध्यमा नीचास्तिस्रो वै प्राणिनां विधाः ।

परार्थस्वार्थविध्वंसा लक्षणानि यथाक्रमम् ॥

उत्तमाः + मध्यमाः

परार्थस्वार्थविध्वंसाः + लक्षणानि

लोपी विसर्गः

- मा मनो मधुपो मेघो मद्यपो मर्कटो मरुत् ।

मक्षिका मत्कुणो मत्स्यो मकारा दश चञ्चलाः ॥

मनः + मधुपः + मेघः + मद्यपः + मर्कटः + मरुत् ।

मत्कुणः + मत्स्यः + मकाराः । ओकाररूपः विसर्गः

मकाराः + दश । लोपी विसर्गः

- स हि भवति दरिद्रो यस्य तृष्णा विशाला ।

मनसि च परितुष्टे कोऽर्थवान् को दरिद्रः ॥

दरिद्रः + यस्य

कः + दरिद्रः

ओकाररूपः विसर्गः

(विसर्गस्य परिवर्तनं निरीक्षध्वम् ।)

अत्र भिन्नं
पदं किम् ?

गणयति	सूचयते	कथयति
धारयति	पूज्यते	ताडयते
घोषयते	चोरयति	क्षालयति

क्रियापदानि वाक्ये अन्विष्यत ।

१. सुवर्णं सर्वश्रेष्ठं गण्यते । २. सौजन्यं श्रेष्ठम् उच्यते । ३. चित्रे नदी दृश्यते ।
एतेषां समानता का ?

१. प्रत्ययः - २. मूलधातुः +

उत्तरम् -

एतानि वाक्यानि पठत ।

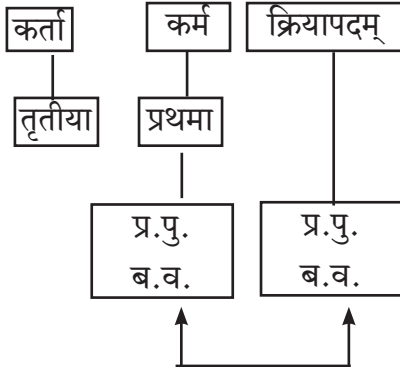
१. रामेण ग्रन्थः पठ्यते ।
२. रामेण ग्रन्थौ पठ्येते ।
३. रामेण ग्रन्थाः पठ्यन्ते ।
४. रामेण अहं दृश्ये ।
५. रामेण आवां दृश्यावहे ।
६. रामेण वयं दृश्यामहे ।

एतेषु वाक्येषु क्रियापदं कर्मपदस्य पुरुषं वचनं च अनुसरति । यदि कर्मपदं परिवर्तते तर्हि क्रियापदम् अपि परिवर्तते अतः कर्मप्रधानानि वाक्यानि इमानि ।

कर्मवाच्यः प्रयोगः । (कर्मणि प्रयोगः)

कर्ता	कर्म	क्रियापदम्
तृतीया विभक्तिः	प्रथमा विभक्तिः	कर्मपदस्य पुरुषवचनानुसारम्

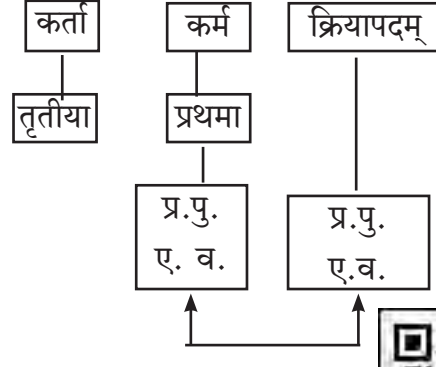
१) मधुरया सुधाखण्डाः आनीयन्ते ।

क्रियापदं कर्मपदम् अनुसरति ।

अतः कर्मवाच्यं क्रियापदम् इदम् ।

२) अस्माभिः ग्रन्थः पठ्यते ।

क्रियापदं कर्मपदम् अनुसरति ।

अतः कर्मवाच्यं क्रियापदम् इदम् ।

पठत बोधत !!

व्यासगणेशकथा ।

भगवता व्यासमुनिना महाभारतं नाम महाकाव्यं विरच्यते । एतस्मात् सन्तुष्टः ब्रह्मदेवः तस्य पुरतः आविर्भवति । तदा व्यासेन नम्रेण प्रणम्यते । ब्रह्मदेवेन कथ्यते, “हे मुने, त्वया यत् काव्यं विरचितं तस्य लेखनं कर्तव्यम्” इति । व्यासमुनिना उच्यते, “देव, मम काव्यस्य लेखनार्थं नास्ति योग्यः लेखकः ।” ब्रह्मदेवेन कथ्यते, “श्रीगणेशः तव काव्यं लिखेत् । त्वया सः प्रार्थनीयः ।” ततः ब्रह्मदेवेन निर्गम्यते ।

व्यासमुनिना श्रीगणेशः आहूयते । श्रीगणेशेन प्रणम्य कथ्यते, “मुनिवर, मया किं करणीयं तत् आदिशतु ।” व्यासमुनिना कथ्यते, “गणेश, त्वया मम काव्यं लेखितव्यम् ।” गणेशेन उच्यते, “अवश्यं लिखामि । किन्तु भवता सर्वे श्लोकाः अविरतं कथयितव्याः ।” व्यासमुनिना उच्यते, “तथास्तु । किन्तु त्वया अपि एकस्य अपि अक्षरस्य अर्थम् अज्ञात्वा न लेखितव्यम् ।” श्रीगणेशेन कथ्यते, “आम्, तथा करोमि” इति । तदनन्तरं व्यासमुनिना श्लोकाः कथ्यन्ते गणेशेन ते लिख्यन्ते । व्यासमुनिना कठिनाः श्लोकाः कथ्यन्ते तदा गणेशेन चिन्तनं क्रियते अर्थः ज्ञायते लिख्यते च ।